

ÚTRAVALÓ

Gyúrói Református Egyházközség

XV. évf. 12. szám

2026. március 29.

„Bár felismerted volna ezen a napon te is a békességre vezető utat!” Lk 19,42

Életünk dolgaiban fontos az időzítés. Ha meg akarjuk győzni a másikat valami fontos dologról, ki kell várnunk a megfelelő pillanatot: jó legyen a hangulata, legyen megfelelő minden körülmény. Fel kell ismernünk, mikor alkalmas az idő. Persze nem mindig könnyű ezt megtenni, de azért szoktunk erre törekedni. Sportolók nyilatkoznak gyakran erről, hogy a nagy versenyre hogyan készültek fel, mit tettek azért, hogy pont a legjobb formájukat tudják hozni. Pályázatok esetében is megvan az az időszak, amikor megnyílik a lehetőség és amikor lezárul. Résen kell lenniük azoknak, akik ezzel foglalkoznak. Minden az időzítésen múlik.

Amikor az Úr Jézus érkezik, az is egy ilyesforma lehetőség. Ma ezt ünnepeljük, az Úr látogatába érkezik a városba, az ő népének tagjaihoz. A szó egyfajta pásztori látogatásra utal, a mai püspök szavunk ebből a kifejezésből származik. Az episzkoposz az, aki ránéz a gyülekezetekre, hogy minden rendben van-e. Az Úr Jézus is ilyen látogatást tesz. Ezt alapvetően örömhírként kezeljük. Isten foglalkozik az ő népével, aggódik érte: amikor jó irányban mennek a dolgaink, velünk együtt örül, s amikor azt látja, hogy az ő népe nem találja az utat, akkor sír a város felett. Jó úgy tekinteni az érkezőre, hogy a javunkat akarja, nem ellenünk, hanem értünk jön, akár örömmel, akár indulattal.

Előttünk van Keresztelő János tanítása is, aki az Úr látogatását az ítélettel kapcsolja össze. Azért kellett ezt megtennie, hogy súlyt adjon Isten igazságának. Hogy a nép összeszedje magát – ha tudjuk, hogy érkezik a felügyelő, aki azért a körmünkre is néz, bizony felkészülünk rá. Voltak, akik megtették, sokan követték Jánost, majd Jézus tanítványaivá lettek. És azt is látjuk, hogy Jánosnak igazát most Jézus megerősíti: a megfelelő kegyelmi pillanat elszalasztása valóban ítéletet hordoz, az öröm helyett, a békesség helyett. Az Úr Jézus a kegyelem üzenetével érkezett az övéihez. Ott volt a lehetőség az egész Izrael előtt, hogy megláthassa, felismerhesse, hogy az isteni látogatásnak haszonélvezője legyen, de ezt az egyszeri és vissza nem térő lehetőséget elszalasztotta Jeruzsálem.

Nem baj, ha mi magunknak is feltesszük ezt a kérdést legbelül: ha Jézus érkezik, az számunkra mit jelent? Hiszen most annak az ünnepét üljük, hogy Jézus látványosan megérkezik. Érkezik az ünnep, a vele való találkozás alkalmai. Ott van-e a vágy bennem, hogy eljőjjön, hogy rám nézzen? Hogy ott legyen az ő jelenlétében örvendezve a sokaságban, gyászolva a kereszt alatt? Jelen van-e a gondolataimban, hogy ezek a napok hordozzák a lehetőséget, hogy itt és most történik valami, hogy az ünnepben közel jön és én is közelebb kerülhetek hozzá?

Isten közeledése azok számára kegyelem, akik felismerik ezt az időt. Bár azt is tudnunk kell, hogy ez a felismerés nem a saját ügyességünkön múlik, de nem is a körülményeken, amikre egyébként nagyon sokszor rá szoktuk fogni a mi gyengeségünket. Ehhez kell valami több, méghozzá a Szentlélek többlete. Gondoljunk azokra, akik Jézus születésénél felismerték az időt: különösképp Simeon és Anna – mindkettőről úgy ír Lukács, hogy a Szentlélek erőterében élték életüket. Bár még nem pünkösd ünnepére készülünk, de a nagyhétre legalább annyira igaz, hogy az Isten Lelkének kell elkészítenie bennünket arra, hogy Jézust be tudjuk fogadni. Erre csak Ő képes, hogy amikor végigkísérjük az Urat ennek a hétnek az eseményein, akkor ez számunkra a kegyelem idejévé váljon: megérthessük, szóljon hozzánk, formáljon bennünket. A Lélek az, aki 'formába tud hozni'.

Ez egy olyan lehetőség, amelyet a város elszalasztott. Ez egy olyan lehetőség, amit a sokaság nem lát meg. Lehet, hogy ilyen a mi társadalmunk. Lehet, hogy így vannak a szomszédaink, a barátaink, a munkatársaink. De azt is kimondja Jézus, hogy itt kő kövön nem marad. És szomorúságának ez a forrása: ő szeretné megmenteni a várost, az ő népét, azokat, akikhez küldetett. Bennünk is – hiszem – ott forog ez az érzés: fáj, amikor az ítéletre nézünk, amikor azt látjuk, hogy nincs meg a békesség útja keresztények között, pártok között, népek között. S nem is keressük ezt. Ennek dühödt rombolása körülvesz bennünket. Ennek ítéletét hordozta el testében az Úr, ezért adja életét. Az ő testének templomát lerombolják, de három napra megépül: „az ítélet alól felmentő kegyelem igéje szól”. Ámen

HIRDETÉSEK

1. Alkalmaink – kedden 18 órakor imaóra hívunk. Nagycsütörtökön 18 órakor úrvacsorai alkalommal lehetünk együtt. Nagypénteken délelőtt tartunk ünnepi istentiszteletet, nagyszombaton 18 órakor a szenvedéstörténetet olvassuk közösen. Az ünnep mindkét napján 10.30-kor tartunk úrvacsorás istentiszteletet. A délelőtti istentiszteletek a templomban, a délutániak a gyülekezeti házban lesznek. Idős, beteg testvéreinkhez szívesen viszünk házi úrvacsorát az ünnep napjaiban. Legátus is érkezik közénk: Suhajda Sarolt III. éves teológus hallgató.

2. Április 25-én kerül sor gyülekezeti kirándulásunkra, melynek célpontjai Bodajk, Fehérvárcsurgó és Majkpuszta lesznek. Két hetünk van jelentkezni!

3. Április 15-ig várjuk a jelentkezéseket gyülekezetünk nyári táborára, melyet idén **Zalaszentlászlón, július 16-19.** napjaiban tartunk. A regisztrációt papíron is lehet adni, de online is elérhető a [REGISZTRÁCIÓS ŰRLAP](#). A tábor kedvezményes részvételi díja felnőtteknek 45.000 Ft; házastársnak és nyugdíjasoknak: 35.000 Ft. Gimnazistáknak 25.000 Ft, általános iskolásoknak 15.000 Ft; óvodásoknak 10.000 Ft, 3 év alatt ingyenes. A jelentkezésnél 10.000 Ft/fő előleget kérünk, melyet az online regisztrálók bankkártyás fizetéssel is teljesíthetnek. Köszönjük! Várjuk a jelentkezéseket!

A martonvásári istentiszteleti felvételek [ITT](#) érhetőek el.

Az Úr Jézus legyen gyülekezetünknek és életünknek őriző pásztora!